

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא־לנו פִּי־לְשִׁמְךָ תִּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אִי־הָיָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֱלֹהֵינוּ בַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: ד עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב כְּמַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: ה פָּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: ו אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אָף לָהֶם
 וְלֹא יִרְחֹזוּ: ז יְדִיהֶם | וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְגּוּ בְּגִרוֹנָם: ח פְּמוֹתֶם יִתְּנוּ
 עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־כָּמַח בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל כָּמַח בֵּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: י בֵּית אֱהֲרֹן כָּמַחוּ
 בֵּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יא יֵרְאֵי יְהוָה כָּמַחוּ בֵּיהוָה עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יב יְהוָה זָכְרֵנוּ יִכְרֹךְ
 יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְרֹךְ אֶת־בֵּית אֱהֲרֹן: יג יִכְרֹךְ יֵרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עַם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף
 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: יז לֹא תַמְתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יְרֵדֵי דוּמָה:
 יח וְאַנְחֵנוּ | נִכְרֹךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שבחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והואך הוד אמר ברין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הטובות שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: ב כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אַקְרָא: ג אֶפְפוּנֵי |
 חֲבַל־יָמוֹת וּמִצְרֵי שָׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: ד וּבִשְׁם־יְהוָה אַקְרָא אָנָּה יְהוָה מְלִטָּה
 נַפְשִׁי: ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: ו שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה דָּלְתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוֹבֵי
 נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינֵי מִן־דַּמְעָה אֶת־רַגְלִי
 מִדַּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: י הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי
 אָמַרְתִּי בַחֲפוּי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב: יב מָה־אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
 וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא: יד גְּדַרְי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדַה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: טו יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַפְּוֹתָה
 לַחֲסִידָיו: טז אָנָּה יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בֵּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: יז לֵךְ אֲזַבַּח זִבְחַ
 תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא: יח גְּדַרְי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדַה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יט כַּחֲצוֹת | בֵּית
 יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

המשך ביאור למסכת בבא קמא ליום שני עמוד ב

1 לעשות דין לעצמו, דבין דליקא פסידא ליזיל קמיה דיינא - שמאחר
 2 שאין לו הפסד ממוני בכך עליו לילך לפני הדיין ולהוציא את ממונו
 3 בדין, רב נחמן אמר, עבד איניש דינא לנפשיה - רשאי אדם לעשות
 4 דין לעצמו, דבין דבדין עבד לא מרח - שמאחר שנטל את המגיע
 5 לו על פי דין אינו חייב לטרוח לילך לתבוע את חבירו בבית דין.
 6 הגמרא מקשה על דברי רב יהודה מתוספתא: מתיב רב כהנא, בן כג

7 כג אומר, אם ישנו חפץ השייך לך ונמצא בחצר חברך, אל תיכנס
 8 לחצר חבריך ליטול את שלך שלא ברשות, שמא תראה עליו כנגב,
 9 אלא שבדך את שיניו - כלומר, הכנס בחזקה ובגלוי, ואמור לו את
 10 החפץ שלי אני נוטל. ויש להוכיח מכאן, שרשאי אדם לעשות דין
 11 לעצמו, אף במקום שאין לו הפסד אם יתבע את חבירו בבית דין.
 12 אמר ליה רב יהודה לרב כהנא,